

[Helle Degn]

teres en tilslutning til, at denne debat fortsætter.

Henrik Toft (V):

Hvis ord kunne gøre det, så havde vi nu gennem denne debat løst børnefamilierne problemer. Hvis ikke man vidste bedre, skulle man tro, at der var direkte transmission på. Det er da også vældig godt, at mange formulerer sig om de problemer, der eksisterer for børnefamilierne, for der er vitterlig mange.

Socialministeren behagede ikke at svare på det direkte spørgsmål, som jeg stillede om 20 timers cirkulæret, men det kan vi jo så vende tilbage til ved en anden lejlighed. Derimod var hun venlig ved mig i ligestillingens navn, hvor hun dog ikke anfægtede et af mine synspunkter vedrørende ligestilling, hvor kvinderne stadig væk har et privilegium, som vi aldrig kan anfægte. Med hensyn til voksenkontakt har jeg måske nok lige så nær personlig mulighed for at vurdere det som socialministeren.

Enlige forsørgeres problemer er blevet understreget gennem mange indlæg, og det er sagt, at det er det største problem. Derfor ville jeg gerne, om vi havde haft nok så gode bud på, hvordan det skulle løses. Vi kommer ikke uden om, at det er det største problem, og jeg tror faktisk også, at et deltidsjob for deres vedkommende kan være en løsning. Deltidsjob blev ikke kommenteret hverken af socialministeren eller af socialdemokratiets ordfører, men jeg mener at kunne konstatere, at der faktisk gennem debatten har tegnet sig et flertal for, at vi lovgiver om det spørgsmål, at vi åbner stærkere op for deltidsbeskæftigelse, end der er i dag. Det er jeg glad for at kunne konstatere.

Til sidst vil jeg lige sige lidt om holdningen til børnefamilierne situation. Vi har gennem debatten her klart fået afsløret, at der virkelig er holdningsforskelle i denne sal, og at man stadig væk fra flertallets side vurderer forældrenes situation sådan, at det er dem, der skal bestemme, hvordan deres børn skal opdrages, mere end det er samfundet, og det kan vi fra venstres side kun være tilfredse med. Vi deler denne opfattelse.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg har lyttet interesseret til debatten, og en gang imellem har jeg syntes, at den gik lidt ud over det, vi egentlig diskuterer i dag, nemlig de 0-6-åriges forhold.

Adskillige af ordførerne har været inde på, at det skulle overlades til børnene, fordi de skulle have visse rettigheder, at tage stilling i skilsmisssager osv. Jeg synes nok, at vi stiller temmelig store krav til vore børn fra 0-6 år.

Socialministeren efterlyste et forslag fra min side om en varmere familiepolitik. Vi har haft en kommission siddende i 5½ år, og jeg sagde, det var en kold betænkning, vi havde fået. Jeg synes, det ville have været nærliggende for kommissionen i den betænkning, der er afgivet, at have peget på en varmere familiepolitik end den, vi faktisk byder vore småbørn.

Ligeledes siger ministeren, at det er meget nødvendigt med en stabil voksenkontakt. Ja, det har ministeren i sandhed ret i, og en stabil voksenkontakt kan man egentlig ikke sige at vi byder vore småbørn, der bliver taget op tidligt om morgenen og måske på cykel kørt til en institution, hvor der er 2-3, måske flere, de har kontakt med i løbet af dagen, og så bliver de hentet sidst på eftermiddagen. Den stabile voksenkontakt, som forældrene burde udgøre, overlades til pædagoger og medhjælpere – og intet ondt ord om dem, for i masser af tilfælde gør de alt, hvad de overhovedet kan for at passe børnene og bibringe dem den mulighed for aktivitet og kreativitet, som de skal have i den alder. Men forældrene må og skal være dem, der har ansvaret for børnene, dem, der har den tætteste kontakt med børnene, og det skal være mit bidrag fra de konservatives side til den opfattelse, at tryghed og kærlighed nu engang bedst gives af de mennesker, som er forældre til børnene. Skal børnene have en stabil opvækst, må det være forældrene, der præger børnene.

Poulsgaard (FP):

Man skal høre meget, før ørerne falder af. Fordi man ikke går ind for det makværk her, skulle man gå ind for, at børn skulle dø af sult. Sådan sagde fru Helle Degn. Det er i sandhed meget, man skal stå model til.

Socialministeren siger, at jeg snakker om gamle dage. Nej, det var socialministeren,